

RENAȘTEREA ROMÂNĂ

ZIAR NAȚIONAL-POPORAN INDEPENDENT

Directori: V. Hotărâ, I. Martin Apare în fiecare seară cu ultimele știri din lumea întreagă Director și responsabil: V. Hotărâ — Administrator: I. Martin
ABONAMENTE: Dincoace de Carpați și Bucovina: 80 cor. anual, 42 cor. pe 6 luni, 22 cor. pe 3 luni — Cu numărul 40 flori — Dincolo de Carpați: 75 lei anual, 40 lei pe 6 luni, 22 lei pe 3 luni. — Cu numărul 25 bani

Ne jefuesc avutul

Să ni-l asigurăm

Pe lângă folosul mare ce l-a adus
omului nostru înstăpânirea comunismu-
distrugător la Budapesta, aplicarea bru-
și protivnică practicei naționale a tre-
lor inseamnă pentru noi și o mare pri-
odie, pe care însă dacă nu ezitam sun-
în măsură de a o ocoti.
Din multele știri sosite dela Budapesta
știri ungurești de-acolo cu data de
dimineață anunță că bande comuniste au
răit Sâmbătă des de dimineață — era
prima zi a stăpânirii bolșevice care
se putera Vineri seara la 6 — asupra
aciilor pe cari le-au jefuit. Au jefuit
anca austro-ungară, băncile cehe, punând
prinele asupra celorlalte.
Ori pe cât știm mari interese finan-
re românești erau legate de existența
neurburata funcționare a acestor bănci,
o mare parte din averea națională,
fioritatea hârtiilor de valoare cari erau
proprietatea noastră, se găseau depuse
săferurile marilor instituții de bani din
dapesta. Băncile, particularii și mai ales
munele au o însemnată parte din capi-
le în cutile de oțel, apărate cu indestruc-
lele ziduri de beton armat ale forțăre-
r de aur ale Sodomiei moderne de pe
ul pitoresc al Dunării.
Cum se anunță însă din Budapesta
șevicii au găsit drumul la ele și s'au
bit să le gâsească înaintea de a le spu-
stăpânirea criminală. Au jefuit băn-
lurănd și cele agonisite cu atâtea jefre
bietul popor românesc. Cu banii noștri
vor plăti desfrăul și toți Weltner Jakobii
benbaumii și Kunffii vor petrece și vor
uchelii din sudorearea noastră și vor răde
te multumii!
Iar noi răbdătorii și blajinii lumii ace-
lar vom înălța din umere, vom afla și ne
nu pune pe lucru să recâștigăm ce ni
jefuit?
Nu.
Ar rade și ungrul de noi cu hohote
cu drept cuvânt.
Ne-am trezit din letargie și nimeni pe
ne nu mai trebuie să-și poată bate joc

de noi. Ne-am cumințit și chiar experiența
ultimului timp ne-a dovedit că cu prea
multă îngăduință în loc de recunoștință și
sprijin abținem rezultate opuse de cele aş-
teptate. În loc de a ne ridica în fața ce-
lorlalți suntem luați drept naivi și visători
fără experiența vieții și mai ales fără nici
o pricepere în ale guvernării sau apărării
intereselor noastre față de protivnici.
Așa am pățit-o în chestiunea Bănatu-
lui și la început chiar în situația față de Un-
garia.
Dar așa nu mai poate merge. Față de
bandiți cari nesocotesc cele mai elemen-
tare reguli de facilitare a conviețuirii paș-
nice și sigure între oameni trebuie să ne
desbrăcăm de orice sentimente și delica-
tețe, de considerații „bolnave”.
Și singura măsură prin care ne pu-
tem asigura avutul, măsură echitabilă din
toate punctele de vedere, dar care trebuie a-
plicită imediat, este sechestrarea capitalurilor
filialelor acelor bănci din Budapesta la cari ro-
mânii — particulari, băncii sau autorității
aveau depozite sau hârtii de valoare: este o
măsură căreia nici scrupule morale nu i se
pot opune și care nu poate fi criticată de
nimeni sub nici un cuvânt.
Și când atragem atențiunea forurilor
competente asupra acestui lucru, o facem
cu insistența deosebită dictată de impor-
tanța cauzei și în convingerea că strigătul
nostru de alarmă va fi ascultat și
înțeleș.
Se va evita prin grabnica aplicare a
acestei mășuri repetăm fără a se lăsa
filialelor vizate timpul de a doși eventual
din capital — o discuțiune ulterioară ne-
plăcută și supărătoare când cei păgubiți
vor cere statului român să-i despăgubească
sau vor învinovăți pe unii sau pe alții de
lipsă de prevedere și de interes când a
fost vorba de avutul comun sau al unor
persoane cu totul străine de ei
Și lăsand deoparte considerațiunile
mai de ordin mai înalt, și acest motiv de
rând ar fi îndeajuns ca să se facă ceace
prețindem.

Serisori din București

vernul național nu se face — Moravuri ve-
cari nu pot să dispară — Amănarea alege-
rilor — Lipsuri și birocrație
Mereu înfrigurare. Ce va fi hotărâ con-
fața asupra hotărârilor României? Despre
ceva și Basarabia se știe precis că sunt de
mon acord încadrate la țară. Dar Bănatul?
Hotărâ despășitor de țara mongolilor?
Se așteaptă, se așteaptă cu încordare. Poate
atât mai mare încordare, cu cât versiunea cea
caracteristică a atmosferei dela Paris este că
protestările sărbătorii sunt energice, dar și in-
sistența românilor e definitivă.
Și lumea, lumea cinstită și entuziastă aș-
părea dreptate, dreptate deplină hărăzită de
porele luminate ale lumii pentru un popor de
muciori, prea răbdător poate.
Poate căștirile dela Paris — știri primite de
vern — să fie dacă nu pe deplin satisfăcătoare,
și să indice cel puțin impresia de satisfacție.
ate. Ne îndeamnă la această explicare faptul,
de îndeodă brusca, dar angajant al intermarului
ședinte de Consiliu, — de a comunica vvestea
nu-i vorba de niciun guvern național.
Expresia „guvern național” țesuse din toate
edile politice deodată. Și guvernamentalii —
ul dintre cei mai de seamă fruntași liberali la-
nu chiar în redacția unui oficiu guvernamental
și opoziția la unison a dat formula sigură a
vernului național. Motivul era determinat. Străi-
litatea vrea unirea tuturor politicienilor, cari au
și de parte înțelegerii. O latură a motivării,
o altă latură. Guvernul liberal își da seama —
ate cam târziu de greutatea situației și face a-
la unirea tuturor la povara unor chemări așa
grave și la supinderea așa de serioase.
Dar dintr'odată desmiștiri oficiale. Oare
Brătianu la Paris e pe punctul cert al izbân-
lor totale?
Se poate. Se poate însă ca liberalii asu-
indu-și toată răspunderea, în caz de nesucces să
și motivele de exploitat în opoziție. E sufi-
ciant să vrei să faci opoziție și faci oricum, ori-
and, ori cu cine. Această, conform uzanțelor parli-
mentare vechi de guvernământ, cari n'au cunoscut
când nici măsură, nici până unde gravitatez
sunt moralității manifestării publice și desi-
sur nici cât cântărește cuprinsul cuvintelor. Din
cest punct de vedere, ne trebuie brusc, — dacă
se poate — o schimbare. O, de ar fi radicală!
De ar fi rapidă ca o schimbare de guvern. Dar
cu puțință să se spulbere o înrădăcinare de
moravuri îmbăcsite de patimi?
Ori, tot în ordinea de idei a guvernului na-
țional, sau numai național liberal, nu e fără ecou

de comentarii înșirarea afirmării unui ministru.
Să-l numim pe dl Mărzescu? — Iși a declarat
după comunicatul dl Pherichide: „nu, nu-i vorba
de caderea guvernului. Iar dacă ar fi să cadă,
nu poate fi vorba decât tot de un guvern liberal”.
Oprim comentariul.
După toate calculele, alegerile iar se vor a-
măna. Formele necesitate de alegeri de votul u-
niversal sunt multiple și dificile. Și fără îndo-
ială, că nu vor fi împlinite.
Censura însă continuă. I se motivează dănuirea
— cu veșnicul interes de stat, ori de signu-
ranță. Și rămâne tot așa de acra, ca orice ob-
stacol trântit în fața avântului de libertate.
Vremuri anormale. În materie de cugutare
— censura; în materie de comerț și traiu, deci
— didactic aprovizionării. Sunt convins, că în nici
o vreme și nicieri n'a existat o mai completă
manifestare a formalismului birocrație care nu să
stănjenească, dar să paralizaze activitatea de a-
provizionare, ca existența direcției de aprovizio-
nare.
Birocrație și tot ce decurge din excesivă
birocrație: Comisiș, supracomisiș, paracomisiș, sub-
comisiș, mășuri, contramășuri, ordine și ordo-
nanțe, intervenții, favoruri și mai ales timp pier-
dut. Da, timp pierdut. Vom face odată o expu-
nere a perfecțiilor unei delegații oficiale a unei
comisiș unui județ Oltean, care a stat 10 — zece
— zile în preajma direcției aprovizionării ca în
a 11 zi să obțină ce-a obținut — nu ce trebuia
să obțină — printro intervenție favorabilă din
afară.
E grav, grav dincolo de marginile grjiilor
obșnuite, faptul n'avenim seminte. N'avenim cu ce
sămăna. Și ce ne facem? Tărâniș sunt îngrijo-
rați și de îngrjiurarea lor nenorocită trebuie să
ținem seama. Făgădueli se strecoară, comisișu-
le studiază, dar timpul trece și semintele lipsese.
Și în cazul asta?
Nu-i timp de socoteli mărunte, să se treacă,
peste imposibil și să se aducă seminte.
Și luincând pe panta lipsurilor, menționăm
și lipsa de hârtie a ziarelor. S'au tot scotoic e-
conomii și lipsa mai că nu mai poate fi coperită.
Pe cât de glumeată, pe atât de tragică ar fi
situația să nu mai apară ziarele lipsind hârtia iar
censura să fie solemnă la postul ei. C. Bratu

**Numai cine nu-și iubește
neamul nu subserie la îm-
prumutul național.**

„Rămâneți ardeleni”

Cu prilejul sosirii în București a celor peste
o sută cinci zeci de studenți ardeleni, dl Nicolae
Iorga, — al cărui însușețor cuvânt a fost de
altfel unul din imboldurile frumoase cari l-au
trimis pe mulți dintre ei acolo, — scrie în „Nea-
mul Românesc” un înțelept articol, pe care-l în-
cheie astfel: — „dacă n'avem nevoie să spunem
Ardelenilor: deveniți români, nu le putem striga
în de-ajuns: rămâneți ardeleni!”
E un strigăt de o adâncă sinceritate, care
isvoarește dintr'o tot atât de cunoaștere a faptelor.
Sunt, în capitala României-Mari, și lucruri bune,
dar și rele de învăț. Tineri plini de dor de
muncă, inteligenți, stăruitori, au mai venit și al-
tădată, unul câte unul, să se așeze pe băncile
Universității din România, — liberă i se zicea
numai aceleia atunci, — și mulți din aceștia au
ajuns la locuri de cinste în trământata luptă
pentru existență din vârtelul Metropolei româ-
nești.
Studenții de altădată veniți, răzleși, să se
adape dela izvoarele culturale naționale, de din-
coace de Munți, au dat României de ieri profe-
sori universitari, literați, ingineri, avocați și chiar...
politiciani de frunte. Dar, aceștia nu mai sunt
astăzi, toți, ai Ardealului. Puțini dintre ei se mai
simt legați de acest colț de țară de unde au
purtit cândva, adeseori chiar dela coarnele plu-
gului. . . . Nu e o învinuire aceasta. Oamenii de
ispravă sunt buni și trebuincioși în tot locul, și
mai ales era nevoie de ei, și mai este încă, în
vechilul Regat.
Astăzi însă e vorba de altceva. Studenții ar-
deleni sunt pentru prima oară la București, ca
studenții ardeleni. Iu't'un grup compact, ca un
simbol al legăturii sufletesti între două țări
cari sunt acum una singură, ei sunt aceia cari
nu vor românești, ci se vor întoarce, cu sufletele
înzălțate la locul științei și literaturii românești,
pentru a purta de-alungul Ardealului nostru, iaca
liberăreii noastre culturale.
Nu va fi vorba de data aceasta de „aclima-
tizare”, căci de data aceasta studenții ardeleni nu
se duc nici să îngroașe rândurile postulațiilor de
slujbe, nici să populeze, desamăgiți, cafenelele
Capitalei. Se duc plini de viață, de entuziasm,
de dorul de a ști, și se vor întoarce tot atât de
„ardeleni” pe cât au plecat.
Dar, cuvântul acesta nu vrea să spună în
nici un caz că între Ardeal și vechea Românie
n'au căzut toate barierele. „Rămâneți Ardeleni”
nu poate să însemne altceva decât: „Rămâneți în
Ardeal!”
Noi ne-am arătat altădată dorința noastră
că prezența studenților ardeleni la București e cu
totul provizorie: locul lor e aici, în centrele de
cultură ale Ardealului, cari erau până ieri în mă-
nile silnice ale maghiarilor, dar cari astăzi tre-
besc populate cu toate forțele culturale de care
dispunem. Căci, dacă romanizăm administrația,
justiția, căile ferate, nu e mai puțin grabnică ro-
manizarea Universităților.
Oamenii de știință de peste Carpați au de
plătit o datorie veche. E rândul lor să aducă
acum aici roadele sămânței aruncate de Gheorghe
Lazăr; putericele cetădele culturale viitoare își aş-
teaptă căpeteniile și ostașii.
Privind faptele în această lumină, am dori
să vedem și pe studenții ardeleni din București,
întorcându-se la mătca, la Cluj sau alurea, și „ră-
mânând Ardeleni”, să dea Ardealului și celorlalți
ținuturi românești o viață universitară românească,
aceea care a lipsit până acum . . .

Ungaria va fi ocupată

București, 20. — Aici s'a primit știrea că
față de situația din Ungaria, consiliul de răz-
boi interalati din Paris a dat ordin armatelor
franceze, române, sârbie și ceho-slovice să în-
trevă și să ocupe Ungaria.
In cercurile diplomatice se crede că Un-
garia va fi complet desarmată.
In urma ocupării Ungariei de către trupele
aliatelor, armata română va ocupa ținutu-
rile până la Tisa.
Un nou ultimatum a fost trimis lui Bela
Kun, cerându-i-se să retragă deocamdată toate
trupele ungurești pe o rază de o sută km. în
jurul Budapeștei.
O telegramă din Praga, sosită ziarului „Pa-
trila” anunță deseamenea, că trupele ceho-slovice
au trecut Dunărea în mai multe puncte. Trupele
cheo-slovice au ocupat orașul Comorn. (Komár-
om).
București. — Știri sosite din Constanti-
nopol la București spun că generalul Franchet
d'Esperey va da noui și foarte stricte ordine colo-
nelului Vix la Budapesta în ce privește imediată
executare a tuturor ordinelor date de Aliții gu-
vernului din Budapesta. (Ag. Dacia).
București. — Comandanul trupelor cheo-
slovice a lansat imediat după ocuparea orașului
Comorn, de către trupele sale, o ordonanță către
populația maghiară avertisându-o, că oricare ne-
îndeplinire a ordinelor sale va fi pedepsită cu
imediată împuşcare. (Ag. Dacia).

Pentru cercetășie

Apei către studențimea românească

de CAROL, Principe al României

Stând de vorbă cu reprezentanții studenției
universităților din România, am putut constata că,
dacă această ramură a intelectualității românești,
n'a răspuns cum ne așteptam la chemările cer-
cetășiei, cauza este necunoașterea adevăratei me-
niri ale acestei instituții.
În rândurile cari urmează am gândul de a
tălcui pe scurt, menirea cercetășiei, programul
nostru, și câmpul nostru deschis activității stu-
dențului.
Sunt convins că scopul de mi-l propui va da
roadele cele mai bune căci mă adresez unui ti-
neret totdeauna gata să urmeze mișcările ge-
neroase.
Cum în opera de regenerare și de refacere
națională Cercetășia e menită să joace un rol
mare, credem nimeni mai mult decât tineretul uni-
versitar, pătura cultă de mâine, nu are chemare
să ne dea concursul, și să participe fiecare după
mijloacele lui, la educația poporului.
Prin doi ani de pregătire și doi ani de răz-
boiu, activitatea educativă și morală a Cercetă-
șiei, a fost oarecum stănjinită. Spre a lăla în-
vățămdevizele noastre „Gata ori când”, am fost
siliți să împingem pregătirea cohorțelor în spre
activitatea ce eram să desfășurăm în cei doi ani
de luptă a desrobirii neamului. Am lucrat cu
această încredință că în învățăm și noi, rezultatele
la care am ajuns, au fost frumoase, căci mai
peste tot tinerii pregătiți de noi au dat roade
bune. Am putut constata că principile fundamen-
mentale ale educației noastre au fost urmate în
cea mai mare parte. Căți cercetășii pe la spitale
nu și-au jertfit viața, spre a scăpa pe vitejii lup-
tătorii, căți n'au slujit în tăcere și cu un devota-
ment mai presus de orice laudă! Unii chiar au
dat probă de cel mai mare avânt ostășesc, lup-
tând alături de miliții, la Târgul-Jului. Iată
ceete ale acestei pregătiri.
Chiar dacă nu am fost efecte directe, în tot
cazul putem spune, că noi, prin direcțiile, no-
stre morale, am adus la învăță aceste virtuți la-
tente în sufletele popilor României. Dar pe lângă
această Cercetășia a mai îndeplinit, în decursul
războiului, un mare rol social: a dat probe că
este o instituție organizată și de cea mai mare
utilitate națională. Noi am fost aceia cari am
primit greaua sarcină de a organiza școala în
Moldova.
Atâtea mii de școlari și de tineri refugiați
au găsit o îngrijire materială și sufletească, or-
ganizată de Marea Legiune. Noi am primit dela
Ministerul Instrucțiii Publice însarcinarea de a
lângă școala să strângem și să controlăm tinerii
pribeși.
Cu toată greutatea misiunii, Cercetășia s'a
achitat cu cinste de munca dată ei.
Tot acest tineret a fost strâns în colonii,
unde se mușca cu spor și cu voie bună. Muncă
de școală și muncă câmpului. Coloniile școlare
au fost admirabile. Pe lângă acestea am și orga-
nizat și condus școli normale. Gloria activității
de războiu a cercetășilor este colonia școlară
dela Sculeni, de unde am scos un rând de învâ-
țători pregătiți în spiritul nostru și cari, sunt si-
gur, vor fi propagatorii școlii noastre în colțul
de țară unde se vor fi dus. Am mai avut pe urmă,
o doua școală normală la Bălcea, în vechilul
spital „Cofocănești”.
Ar fi prea lung să descriu tot ce s'a făcut
până aci. Am voit numai să arăt cum în timpu-
rile cele mai grele am știut să fim la înălțimea
datoriei. Conștiința celor făcute ne dă încrederea
în viitor.
Aceasta, după cum zisei, a fost o activitate
specială, dar aceasta nu este menirea noastră.
Sunt unii cari cred că războiul terminându-se
s'a sfârșit cu cercetășia. Eroare! tocmai de-acum
înainte începe opera cea mare. Până acuma n'am
terminat decât scoliul; de azi înainte trebuie să
clădim monumentul. Și monumentul e frumos,
mai frumos decât cele mai de seamă bronzuri
sau marmore, cari împodobesc cetăție strălucite.
Monumentul nostru este un monument de morală
și de educație, făcut în cetatea vieții și a minții.
Opera mareașă la care ne trebuie mulți maștri.
Și unii dintre acești maștri trebuie să fie tocmai
voi, studenții!
Cercetășia este prin excelență un așezământ
de educație integrală: morală, cetățenească și
fizică. Ne adresăm tuturor. Bazată pe principii
pedagogice ale lui Baden Pomel, ea este cea
mai perfectă școală de energie. Printro mijloc
simplu se ajunge la rezultatele cele mai fru-
moase.
Noi, inoculăm, ca să zic așa, pe nesimțite
preceptele de viață tinerilor nostri. Nu învățăm
prin exemple luate din viața altora ci, învățăm
prin realitate. Fiecare trebuie pus în poziție de-a-și
trage singur concluziile utile.
Voim să formăm cetățeni puternici, pregătiți
pentru lupta vieții.
Noi am desvoltat principii întemeietoru-
lui și am mărit cercul de activitate al cercetășiei:
așa au cerut-o nevoile țării.
Spre a completa educațiunea cetățenească,
trebuie să îndrumăm pe fiecare după genul de
viață ce-l va duce în viitor de aceea voi împarte
expunerea mea în trei ramuri. Elevii de licee,
tinerii dela oraș și în afară de licee, și sâtenii.
Elevii de licee: Cu aceștia am început cerce-
tășia acuma 5 ani, ei sunt elementele cărora
le-am deschis larg porțile, și mai cu seamă au
răspuns la chemarea noastră. Cu aceștia putem
să ne înținem mai strict în limitele programului
inițial al lui Baden Pomel. Aci menirea noastră
e de a completa ceace școala nu poate da, sau
nu dă. În primul rând scoatem băieții la aerul
liber, îi ducem departe de oraș. În mijlocul far-
meceului firei vom să ridicăm sufletul lor mai
presus de micimile zilnice ale vieții de toate zi-
tele. Desvoltând în jocuri și sporturi, trupul, age-

riunea, solidaritatea și disciplina fiecăruia. Între-
gim și coordonăm toate ceace calități. Tot în
aerul liber, mințea și spiritul de observație ale
fiecăruia se va acuză; întâmpinând obstacole, va
putea învăța cum să se ajute singur ca să se în-
lăture, va învăța solidaritatea socială, îndurând
cu alții împreună aceleași greutăți și gustând a-
celeași bucurii. Prin excursii ajută școala dând
prilejul elevilor de a vedea în practică, în natură
cele învățate în clasă. Pe lângă aceste ore de
culturice a frumusețelor naturii mai avem și șez-
zătoarele, care se fin după împrejurări, fie cu
prilejul excursiilor, fie la un cămin.
În aceste întruniri de învățură și de soli-
daritate camaraderescă se completează prin
vorbă, cele ce nu s'au putut învăța prin faptă.
Dar și aci se aplică principiele metodei lui Ba-
den Pomel; tănărul tot prin el însuși învăță. Și
aci mai mult chiar decât în aerul liber, rolul
conducătorilor e frumos și greu. Aci trebuie di-
băcie și suflet. Trebuie să ajungi să călăuzești
mințile, să faci ca învățătura ce vrei să pre-
di să iasă la iveală. În cohorțele bine constituite,
la aceste întruniri se va răscoli toată viața din
decursul săptămânii; nici un fapt, nici o idee nu
trebuie neglijată ca să scoți concluzia utilă.
Tinerii acestei categorii se va putea da
mai mult decât celorlalți și instrucție cari să-i
facă să îndeplinească la nevoie funcțiuni de uti-
litate publică, căci trăind în orașe mari trebuie,
totdeauna să-și amintească principiul că, cercetă-
șia e „gata ori când!”
Tinerii dela orașe în afară de licee. A doua
categorie mare, sunt aceia cari interesează mai
mult pe Baden Pomel. Acestora le lipsește
lângă educația cetățenească și mare parte din
instrucția necesară, deci munca noastră e mai
mare. În trăsăturile generale programul e acelaș
ca al elevilor de licee, numai că unele părți din
ele se desvoltă mai mult. Majoritatea lor fiind
lucrători și ceace se numește funcționari comer-
ciali, cercetășia trebuie pe lângă folos să fie și
mai atrăgătoare. Rolul șezătoarelor, cari se pot
mai ușor ține seara după sfârșitul muncii, e
foarte mare, căci în aceste întruniri prietenești
ei pot să învețe multe. Tot în această categorie
intră și copiii fără căpătăiu, pe cari vom să-i
îndrumăm în viață făcând astfel un adevărat ser-
viciu societății. E o muncă foarte grea din cauza
diversității elementelor, dar e foarte atrăgătoare
pentru un adevărat educator. Cu aceștia toți am
lucrat și am avut rezultate frumoase.
A treia ramură formată de copiii săteni, e
cea mai vastă și aceea care va da pentru țara
cele mai frumoase roade. Avem aci un nesfârșit
câmp de activate, cu atât mai mare cu cât țără-
nii sunt chemați astăzi la viața publică. Primul
rol ce și-l propune cercetășia la sate este de a
fi în educația locuitorilor, trăsătura de legătură
între școală și armată. Copiul eșind dela școală
uită toate cele învățate, până la intrarea sa în
ostire. Le uită neîntrebându-le. Cercetășia va
găsi mijloacele de a înfrunze și desvolta in-
strucția primită, și nu numai atât, dar să aplice
carrea la viața de toate zilele. Prin aceasta ca
va fi cel mai prețios colaborator al școlii
primare.
Școala de învățură, noi desvoltând cele
utile locuitorilor, îl vom așeza pe o bază mai
solidă, îl vom face mai conștient de valoarea și
capacitatea lui, îl vom face pătruns de dreptu-
rile și datoriile lui, îl vom face mai independent.
Pentru nevoile lui vom îndruma mișcările econo-
mice, un cod chiar ca școala, vom conduce ase-
menea așezăminte.
Programul e vast și aci n'am spăiuri să-l
desvolt, n'am făcut decât o surță șchișă, care
va arăta studenției cari sunt ramurile în care
pot să-și desvelope activitatea cercetășească.
Dar spre mai multă lumină voiu arăta pe
scurt care este organizarea noastră.
Celula constituivă a cercetășiei este patrula
formată din 6 cercetășii. Aci este toată baza; cu
cât patrula va fi mai solidă, mai omogenă, cu
atât va fi mai temeinică toată construcția. Patrula
se împarte în două echipe. Șase patruli la un loc
constitue o grupă care ca și echipa și patrula
sunt sub conducerea unui șef ales dintre cei mai
destoinici cercetășii ai unității. Șeful ei cu unita-
tea sa trebuc să formeze un singur trup, trebuie
să fie între toți cea mai strânsă legătură suflete-
ască.
A doua treaptă importantă, este întrunirea a
3 grupe sub denumirea de centurie. Centuria con-
dusă de un comandant și 3 ajutoare, e unitatea
principală de muncă. Toate centuriile dintr'o lo-
calitate iau denumirea de cohorță, toate cohorțele
dintr'un județ legiune. Spre a coordona și con-
trola mai ușor activitatea legiunilor întreaga Ro-
mânia-Mare, am împărțit-o în 15 ținuturi. Toată
mișcarea e condusă de Comandanții Mării
Legiuni și de Sfatul său. De aci pornește toată
impulsiunea toată îndrumarea mișcării. Aci e
mințea și sufletul cercetășiei.
Ați văzut mai sus, care este menirea, pro-
gramul, mijloacele de acțiune și organizarea no-
astră; rămâne să vedem ce concurs pot să ne dea
studenții. Acei cari simt că au vocațiunea și că-
rora circumstanțele le-ar da timpul necesar ar
putea să intre în organizare ca comandanți de
grupe și de centurie. Aceasta categorie va fi cea
mai redusă. Ajutorul cel mare ce ni-l puteți da
va fi ca „instrucțiuni”.
Instructorul la cercetășia este specialist care
în anumite împrejurări își dă concursul său co-
mandanților de centurie pentru cercetarea unor
chestiuni. Aci aveți cel mai larg debușeu pentru
o activitate ca să zic așa profesională. Fiecare
în ramura lui va putea să dea un prețios concurs.
Alegerea terenului pe care vrea să lucreze,
rămâne la alegerea fiecăruia în parte. Văzând ce
facem va rămâne numai să veniți la noi.
Cercetășia așteaptă pe studenți cu brațele
deschise!

Informațiuni

— **Di general Văitoianu, ministrul de război al României, s'a întors dela Paris unde a fost trimis de guvern într-o importantă misiune politică.**

După știrile aduse de Acva, revendicările noastre sunt pe cale de a primi soluțiunea cea mai favorabilă.

— **Di prim ministru I. Brătianu a obținut la Conferința interaliată satisfacerea intereselor noastre militare și economice. Ne va trimite echipamentul pentru armată precum și 150 locomotive pentru Căile ferate.**

In ceea ce privește despăgubirile pretinse de România, ele vor fi satisfăcute în aceeași proporție cu celelalte state.

— **Cât pentru situația din Ungaria. Aliații noștri sunt pe deplin edificați asupra adevărului scop urmării de ungeri prin deslănțuirea bolșevismului, sub al cărui mască se face numai sovietism.**

Cu începere de astăzi, administrația „Renașterea Române” s'a mutat în str. Păplăcii (Quergasse) Nr. 11. Redacția rămâne și mai departe în strada Orezului Nr. 10.

— **Sămbătă 29 Martie** se va da în sala teatrului comunal din Sibiu un mare festival al căruia venit este destinat pentru ridicarea unui monument eroilor români căzuți la Orlat în luptele din Septembrie 1916.

A doua zi, **Duminică**, va avea loc, tot în sala teatrului comunal concertul marelui nostru bariton Jean Athanasiu, care se bucură de taină celui mai de seamă cântăreț al României. Concertul se va da în folosul societății „Mărăști” pentru ocrotirea orfanilor.

Publicul nu va lipsi de sigur dela aceste două frumoase manifestații artistice.

— **Print-o ordonanță a Consiliului dirigent se dispune ca oficiile publice vor intra în funcțiune dela 1 Aprilie numai calendarul Gregorian.**

— **Ordonanța aceasta nu privește bisericile.**

— **A murit la Genua, departe de țara sa, spre care apleca cu nerăbdare, în fiecare zi să porneașcă, tânărul dr. Matei Pop, una dintre speranțele cele mai bune ale noii generații din Ardeal. Căzuse prizonier în Italia, în ultimele zile de luptă, se înrolase și el în corpurile voluntarilor transilvăneni, și aștepta rândul să se întoarcă acasă. Dar, o boală crudă l-a socotit în floarea vârstei, departe de ai săi.**

Trimitem și noi măngâierile noastre greu încercatei familii.

— **Reproducem în pagina întâi un frumos apel al Principelui Carol, adresat studenților universitari spre a lua parte activă la cercetăși arătând rolul și importanța acestora în noua organizare a României mari. Apelul principelui Carol a fost publicat de rectorul universității din București, dl Jean Athanasiu în „Renașterea Română”, o revistă de științe sociale a dsale.**

— **Anunite cercuri ungurești pretind a ști că așa numita divizie de săcuți din Săltmar de sub comanda fostului general de divizie Nagy Pál, ar avea intenția sau că ar fi s'plecat spre Budapesta ca să i zdrobească pe comunisti. Divizia după date din aceeași sursă ar număra peste 25.000 și ar colabora cu o armată ungurească monarhistă care ar fi s'u porneașcă din înfruntare de dimineața de Dimineață.**

Invăgăștrăm știrea cu rezerva cuvenită, nefiind dată posibilitatea de a o controla!

— **Cu începere dela 1 Aprilie s'a decretat liberă circulația de vite, cu excepția vitelor de proveniență dela armata germană și austro-ungară. Târgurile de vite vor ținea însă numai o singură zi, cea premergătoare târgului de mărturi.**

— **Directorul exportului din ministerul de industrie și comerț, dl Răducanu, va pleca la Constantinopol și Atena în vederea unui schimb de mărturi între România, Turcia și Grecia.**

Astăzi au început la București dezbaterile în procesul socialiştilor, implicați în chestiunea turburărilor din 15 Decembrie.

— **M. S. Regele a schimbat sentința Curții marțiale în procesul colonelului Victor Verzeu la muncă silnică.**

— **Curtea superioară de justiție militară va judeca săptămâna viitoare recursul procesului zăriștilor acuzați pentru trădare de patrie.**

— **A sosit din Paris dl Băicoianu, directorul Băncei naționale. D-sa a fost primit imediat în audiența de M. Sa Regele Ferdinand, după care s'a intrunit consiliul de miniștri, la care a luat parte și dl Băicoianu raportând despre rezultatele obținute la Paris.**

— **Eri au plecat din București la Paris baronul Fasciotti, fost ministru plenipotențiar al Italiei și dl Saint de Anllaire însărcinatul de afaceri al Franței.**

— **Subscripțiile pentru imprumutul național al unirei s'a încheiat. Rezultatele obținute n'au fost încă publicate. Se vorbește despre o sumă care se apropie de un miliard.**

— **Banca națională a României primind din Franța hârția necesară pentru tipărirea bancnotelor, va începe în curând înlocuirea actualelor hârții-monedă ale Băncei generale.**

— **Se știe că odată cu închiderea subscripțiilor pentru imprumutul național al unirei s'a sfârșit și termenul pentru ștampilarea acestor din urmă bancnote.**

— **Socialistul Barbu Eftimiu din București va fi judecat în curând de Curtea marțială, sub acuzaerea de a fi împărțit broșuri în cari se făcea apologia lui Troțki și Lenin și se vorbea despre faptele bolșevicilor ruși ca despre acte binefăcătoare pentru omenire.**

— **După știri sosite din Arad, orașul a fost ocupat efectiv de francezi, cari au lansat o proclamație învâțând pe toată lumea să rămână, pe loc și să-și continue ocupațiunile nealterburate.**

— **Armata maghiară s'a retras din oraș în ordine sub privegherea și controlul francezilor. Asupra marelui oraș au comisivații rezistenti se poatește că la Arad de pildă au răpândit știrea că cine na se prezintă la armată până la vârsta de 42 de ani va fi împușcat pe loc.**

— **Jean Athanasiu marele nostru cântăreț care a purtat țaira numelui de totu în toate capitalele Europei, va da Duminică seara în sala Teatrului orășeneș un mare concert. Toți buni români și cunoscători de artă adevărată vor face o primire triumfală acestui mare bariton. Jean Athanasiu un adevărat român dă aceste concerte în folosul marelui societate de binefăcătoare „Mărăști”. Suntem siguri că sibienui vor primi pe Jean Athanasiu cu cinstea și dragostea care se cuvine celui mai mare cântăreț al neamului românesc. Jean Athanasiu va purta graul și doina românească în toate colțurile Ardealului.**

— **Cartele de zahăr.** — Cartele de zahăr pentru luna Martie nu se vor da persoanelor provăzute cu cartele de aprovizionare după obiceiul de până acum prin vânzătorii de făină ei direct prin biroul de alimentare al orașului.

— **Prezarea cartelelor** se va face în sala de ședințe a Casei orașului în ordinea alfabetică după litera inițială a numelui de familie. **Luni la 31 Martie** a m. dela 8—12 ore A—H și p. m. dela 2 până la 5 ore J—N. **Marti la 1 Aprilie** a. m. O—S și p. m. T—Z.

— **Partidele cu ocazia preluării cartelelor** de zahăr își vor arăta cartelele de aprovizionare pe cari și le vor cere dela revanzătorii de făină.

— **Persoanelor provăzute cu făină** deci fără cartele de făină li se vor da cartele de zahăr la 2 Aprilie **Miercuri** a. m. 8—12 tot la sala Casei orașului. **Instututele, internatele, cafenelele, restaurantele și coletăriile** își vor obține cartele de zahăr **Miercuri** la 2 Aprilie p. m. 3—5 în biroul alimentării orașului. **Prețul zahărului** 6 Cor. chilogramul. Populația se face atență a crucea cu zahărul căci pe viitor rata de zahăr va fi scăzută.

— **Manifestul contelui Karolyi**

Budapeșta, 26. — Iată manifestul adresat de contele Karolyi, după demisia sa, poporului maghiar:

„Guvernul a demisionat. Acei cari până acum au guvernat pe baza voinței poporului și cu sprijinul proletariatului ungar au recunoscut că forța evenimentelor cere un nou curs. Ordinea producțiilor poate fi asigurată numai atunci când proletariatul iea puterea. Pe lângă aceasta amenințătoare în producție este și situația politică externă a Ungariei, destul de critică. Conferința păcii din Paris a decis în secret a ocupa aproape întreg teritoriul Ungariei.

Comisia Antantei a declarat că privește de aci înainte țara de democrație ca învâțătoare. Călăță ocupată a țării urmărește adevăratul țel de a face din Ungaria regiunea de operație față de armatele sovietice ruse, care luptă la frontiera română, iar teritoriul răpit va fi solda trupelor române și cebe prin care trebuiesc înfrunțe armatele sovietice ruse. Eu, ca președinte provisoriu al republicii ungare mă adreșez față de conferința păcii din Paris, către proletariatul lumii întregi, cerând dreptate și sprijin. Eu mă retrag și predau puterea proletariatului popoarelor din Ungaria.”

— **Condițiile de admitere**

la cursurile de profesori pentru școlile civile, normale și licee de stat

Pentru a putea avea în anul școlar 1919/20 și în cei următori personalul didactic trebuit în școlile civile, normale și licee de stat am făcut apel prin circulara Nr. 347 și la persoane (bărați și femei) cari n'au momentan pregătirea normală necesară. Pregătirea aceasta și-o vor putea câștiga într'un anumit interval de timp pe baza modalităților fixate mai jos și cari se vor mai completa ulterior.

— **Condițiile de admitere**

Condițiile de admitere la cursuri sunt deosebite pentru deosebitele categorii de școli și anume:

A) Pentru școlile civile de băieți și fete

1. Invățători și invățătoare cu cel puțin 4 clase gimnaziale și cari au terminat pedagogia cu cel puțin calcul bun, au servit cel puțin cinc ani într-o școală primară, eventual în alt țel de școală.
2. Absolvenți de 1—2 ani la vre-o pedagogie superioară.
3. Profeți cari au dovedit un interes mai deosebit pentru problema învățământului.
4. Absolvenți de liceu.
5. Cei de sub punctele B și C.

B) Pentru școlile normale (preparandii)

1. Invățători și invățătoare cu cel puțin 10 ani de serviciu, au calcul cel puțin bun în preparandii și cari pe lângă o activitate deosebită în școală sau distins și pe teren literar-didactic ca autori de disertații, broșuri de cuprins școlar de manuale didactice etc.
2. Invățători cari au funcționat cel puțin 5 ani la vre-o școală de aplicație.
3. Invățători cari pe lângă pregătirea obținută de 4 clase gimnaziale și-au câștigat-o și pe cea de cursul superior al liceului.
4. Studenții în litere sau științe, cu cel puțin 2 semestre audiate în mod ordinar.
5. Absolvenți de teologie.
6. Cei de sub punctul C.

C) Pentru licee

1. Studenți absolvenți de cel puțin 4 semestre la vre-o facultate de litere sau științe, și cu examenele preserise pentru acest timp.
2. Absolvenți de liceu cari au funcționat cel puțin 5 ani la vre-o școală de orice categorie.
3. Absolvenți de teologie cari au terminat și pedagogia și au examenul de calificare pedagogică sau au cel puțin un an de practică de invățători sau au mai urmat cel puțin 2 semestre la vre-o facultate de-a universității.
4. Profeți cari au funcționat cel puțin 10 ani ca invățători sau directori școlari.

— **Condiții generale**

Dela candidații de sub punctele A—C să cere să nu fie trecuți de 40 ani. Fiecare candidat este dator să-și înainteze până la 15/23 Aprilie a. c. Resortului cultelor și instrucțiunii publice peștile care va trebui să cuprindă o scurtă biografie, arătarea categoriei de școală pentru care dorește să se pregătască și a localității unde în marginea posibilității ar dori să funcționeze ca profesor.

a) atestatele școlare de liceu și de pedagogie, teologie sau universitate,

b) eventualele atestate de serviciu,

c) certificatul de recomandație din parte autorității bisericicești, respective prin care să se adeverească purtarea de până acum a candidaturii, și

d) declarație că în cazul că nu va putea fi numit profesor în localitatea pe care o dorește, va primi să fie numit în unde va afla de bine Resortul cultelor, la caz contrar se obligă să restitue îndoiit cheltuielile pe cari le-a avut și sărui ca el pe timpul carului.

— **Situația în România**

Comentariile presei franceze

Paris, 12 Martie. — Sub titlul „Crisa româno” ziarul Le Petit Parisien publică un articol în care descrie situația României. „Guvernul românesc e străduindu-se să găsească o soluție pentru a evita o război care ar fi învâțătoare și dăunătoare pentru România. Căci se va învâțată după semnarea păcii. Noile frontiere vor fi stabile, lupta împotriva inamicului din afară va fi mai ușoară. In chip total în fața deciziei supremă, maghiarii, cerându-și și înșii vor trebui să se încline. E necesar o întevățanie Antantei pentru România să fie repede și energică. În primul rând poine: locomotive și mărfurile de care ea are nevoie urgentă, apoi bani și omenie care să întregosească opera franceză începută pe câmpurile de bătălie ale Holtovei de generalul Berthelot.”

— **Brody Miksa expulzat din Elveția**

Berna. — **Consiliul federal a hotărât în recentul său consiliu expulzarea zăriștilor maghiar Brody Miksa din Elveția, unde era co-respabil zăriștilor „Az Est” și totodată și reducerii agenției telegrafice maghiare „Le nouvelles Hongroise” din Berna, prin care se răspândesc diferite știri false despre guvernul eho-logic. Brody Miksa a fost expulzat în urma cererii guvernului ceco-slovac, prin intermediul guvernului francez, și condus ieri până la punctul de frontieră Feldkirch.**

(Ag. Dacia)

— **Invenție nouă pe terenul economic**

Mașina de sămănat invenția Rech, proprietatea fabricii de mașini a lui Ioan Schieb din Sibiu e o uenaltă prețuită pentru economii, fiindcă în decursul aratului seamănă în breazda plugului porumb (cu-curuz), boabe, napi, bostani și simburile de floarea soarelui.

E o construcție foarte simplă. Un coș mic (tintit pe osia unei roți și începat prin dou brațe la osia dreaptă a roții dela țicagă. Înaintând plugul roata mașinei se pune în mișcare și din coș prin învățarea unei roți cad pe o țevă la distanță recerută firele de sămăntă; iar ferul plugului întorcând breazda le astupă așa de două degete de afund.

E și practică pentru că se poate aplica la fiecare plug și se poate sămăna cu ea, atât în timpuri uscate cât și ploioase. Manuarea e cu totul ușoară. Are greutate de 10 kg. A fost studiată mai mulți ani; azi e perfecționată și a fost încercată afară în câmp în funcțiune în fața unui delegat special al resortului de agricultură, în asistența publicului și a zăriștilor.

Pentru avantajile sale cruțându-i pe econom de oboseala sămănatului, apoi astupând bine sămănta așa, că indeosebi în timpurile ploioase sămăntăria poate rămâne și negrăpăită, în urmă pentru prețul bagatel cu care se poate câștiga — o recomandăm tuturor plugarilor.

Pentru lipsa materialului însă fabrica numai pe toamnă va putea construi mai multe exemplare. Cei interesați să se adreseze dlui Ioan Schieb fabricant de mașini Sibiu. V. Suta

— **Austria s'a unit cu Germania**

Vienna. — **La Berlin s'a înmă țeri după terminarea ședințelor parlamentare, în decursul cărora s'a proclamat unirea Austriei cu Germania, o întrunire publică în piața Blomark, arătându-se populației motivele unirei. Primul orator a fost prietul Liekowsky fostul ambasador al Germaniei la Londra Liekowsky a binecuvântat la sfârșitul vorbirei sale unirea și apoi a declarat de vesnică. La Berlin domnește ordine și liniste perfectă și reîntruirea vieții și a circulației normale se observă din zi în zi tot mai bine. La Berlin nu mai e nici baram o sigură urmă de spartaciști, iar celia ministeriale astăzi este complectamente învâțurată și fostii miniștri și au recăpat posturile vechi.**

(Ag. Dacia)

— **Flota Austro-Ungariei va fi împărțită**

Berna. — **Ziarul „L'Echo de Paris”, anunță din lor demă de toată încrederea că flota de război și vasele de comerț ale fostei monarhii Austro-Ungarie vor fi împărțite între poile state eșite din această monarhie.**

(Ag. Dacia)

— **Austria nu recunoaște guvernul din Budapeșta**

Vienna. — **Consiliul de miniștri de ieri fiind sub președinția lui Dr. Renner, s'a ocupat exclusiv cu situația actuală a Ungariei. Consiliul de miniștri a hotărât a nu recunoaște actualul guvern bolșevic etru, înfrun caz serios. Consiliul considerând guvernul anarhic din Budapeșta ca ceva trecător a redactat un comunicat pentru zăriele din Vienna, publicându-l prin Agenția Telegrafică, prin care condamnă anarhia evreilor din Budapeșta.**

(Ag. Dacia)

— **Ședințele Consiliului suprem de război**

Berna. — **Din Paris se anunță: Consiliul suprem de război s'a întrunit ieri la Versailles și a discutat chestiuni actuale militare. La consiliul acesta a luat parte amiralul englez Weymiss ca vicepreședinte, iar generalul Pershing ca președinte. Mareșalul Foch a sosit fără noaptea la Versailles, ducându-se imediat la generalul Pershing, cu care a avut lungi convorbiri. Consiliul își va continua mâine ședințele.**

(Ag. Dacia)

— **Audiența primului ministru italian**

Berna. — **Primul ministru italian a plecat ieri în Paris. El va fi primit în audiență de regele Victor Emanuel.**

(Ag. Dacia)

— **Înapoierea delegațiilor români la Paris**

Paris. — **Primul ministru a sosit aseară însoțit de delegatul român Mișu din Londra la Paris.**

(Ag. Dacia)

— **Europa împotriva bolșevismului**

New York. — **Ziarul „Newyork-Herald” pledează pentru o acțiune graobnică a statelor vamponice din Orientul Europei împotriva bolșevicilor. Același ziar anunță că Ungaria nu face decât să joace un mare „blut”.**

Ultima oră

Administrație franceză în Alsacia-Lorena

Berna. — **Postul ministru de război, dl Millerand a sosit ieri în calitate de guvernator al Alsacei și Lorenei la Strassburg, gară funcționarii francezi instalați în clădirea în care s'au făcut o primire grandioasă de francezi staționați în Strassbourg, a intonați francez și apoi a cântat cântecul național ceco compus în dialectul francez din Alsacia-Lorena. Millerand a trecut apoi trupele în și apoi însoțit de generali și ofițeri în plecat spre palatul fostului guvernator unde își are locuința.**

(Ag. Dacia)

Ungurii se retrag jefu

— **Aradul a fost complect evacuat. Rații de trupe maghiare. Ban ungurești sa retrag în spre Bașcaha jefuind pretutindeni și în tot.**

(Ag. Dacia)

Elveția domună tratatul comerț cu Germania și Austro-Ungaria

Paris. — **La ministerul de comerț ceco s'a încheiat un tratat comercial între Elveția și Spania la care s'a atașat ulterior Elveția. Aceasta a declarat de nul tratat comercial avut cu Germania și Austro-Ungaria.**

(Ag. Dacia)

Berna. — **Telegrame sosite cu întârziere din Londra anunță că guvernul a denumit ca reprezentant al guvernului orgia pe dl Gambachize.**

(Ag. Dacia)

— **Ceho-slovacii stăpâni în Raab**

Lyon. — **Ceho-slovacii au intrat în Dunărea ocupând orașul Raab și unde se află cea mai mare fabrică de tunuri, arme și muniții din Ungaria.**

— **Când se va semna pacea?**

Londra. — **După informațiile a „Daily Mail”, semnarea, păcii se va putea la începutul lunii Mai.**

— **Guvernul ceco-slovac n'a demisionat**

Paris. — **Contrar știrilor venite dela guvernul ceco-slovac n'a demisionat, nici un motiv pentru aceasta.**

Boșevicii înfrunți la Grodno

Lyon. — **La Grodno boșevicii au fost plet înfrunți, făcând în mâinile polonezilor un număr de prizonieri, arme, material război, milion de ruș în număr.**

— **Alimentarea Germaniei**

Berna. — **Din Berlin s'a anunță că guvernul american a ridicat cantitatea a loale alimentare de furnizat pentru Germania la de tone pe luna, astfel că Germania pe astăzi numai din Statele Unite 52000 de marfuri alimentare din America, pe luna Unite sunt, după știrile din Berlin, term a da poporului german, pe care nu-i de vinovat pentru război, orice țel de pentru a putea astfel stărpi bolșevismul și în zi se cade în mod foarte simțitor, de ap mania.**

(Ag. Dacia)

— **Cenzura: V. Hotărân, director-responsabil**

Direcțiunea Centrală C. F. R. Sibiu.

Concurs.

Având mare lipsă de picieri români la căile ferate din Transilvania, s'a luat măsurile necesare la înființarea unui curs practic și teoretic pentru pregătirea acestor persoane.

Deci se provoacă toți acei tineri, cari reflectează la postul de picier și au absolvat cel puțin două clase gimnaziale, reale sau civile a și înainta rugărilor la Direcțiunea Căilor Ferate din Sibiu, cel mult până la **1 Aprilie** st. n.

La rugare sunt de alăturat următoarele documente:

1. Carte de botez;
2. Atest școlar despre absolvare;
3. Atestat despre eventuala funcțiune de până acum la căile ferate.

Elievii vor primi o subsistență în bani dela Direcțiune pe timpul cursurilor.

Sibiu, 19 Martie 1919.

Director central
Z. Christodorescu

„Advocatul poporal”

începător pentru poporal român de

Dr. D. Măldovan

broș. Cor. 3.60 (porto 70 fili)

se află de vânzare la

Librăria W. KRAFFT, Sibiu.

Reclama e sufletul comerțului.

TIT

„Renașterea Română”

străbate dela colibă până în palate,
:: în toate colțurile României Mari. ::

Cine dă anunțuri și inserțiuni la „Renașterea Română”-li știe toată suflarea românească.